

РЕШЕНИЕ

№ 4827

гр. София, 16.07.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 23.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2521** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №02/12.02.2018г. на главния инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което, на основание чл.37, ал.1, т.2 във вр. с чл.28, ал.2 ЗДОИ, е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. №ОИ-3/18 от 15.01.2018г., подадено от Д. Д. – журналист във вестник „Сега“.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорвания отказ, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че самото Решение признава факта, че търсената информация съществува и И. към Висшия съдебен съвет разполага с нея. Твърди, че по отношение на заявената обществена информация е изтекъл шестмесечният срок за защита на служебна тайна, установен в Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и този факт не се оспорва от ответника. Счита, че в случая липсва основателна причина да бъде отказан достъп до търсената информация, тъй като срещите в които участват държавни органи, създадени с Конституцията на РБългария – какъвто е главният прокурор, следва да бъдат напълно в съответствие с принципите на откритост и прозрачност. Сочи, че информацията, която се обменя на срещите в които участват държавни органи, по принцип има официален, служебен характер и по правило е обществена информация. Позовава се на Решение №4/26.03.2012г. на

Конституционния съд (КС) на РБългария по конституционно дело №14/2011г. според мотивите на което лицата, заемащи публични длъжности и извършващи публични дейности се ползват от защита на личните им данни в много по-занижена степен от частните лица. Претендира, че когато търсената информация е свързана с професията, правото на достъп до информация надделява над правото за защита на личните данни. Релевира и доводи, че след изменението на разпоредбата на чл.37, ал.4 ЗДОИ от 2015г. несъгласието на засегнатите трети лица следва да е изрично, а не да се презумира. Твърди, че в случая е налице надделяващ обществен интерес, който се потвърждава и от направеното в оспорваното Решение признание, че е налице оповестена от ИВСС информация на 18.07.2017г. Чрез процесуалния си представител адв. А. К. жалбоподателката моли съда да отмени Решение №02/12.02.2018г. Не претендира за разноски.

Ответникът – ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР в Инспектората към Висшия съдебен съвет, оспорва жалбата. В Становище и писмени бележки от 20.04.2018г. поддържа, че оспорваният отказ за предоставяне на достъп до търсената информация е законосъобразен и не са налице сочените основания за отмяна. Моли съда да остави жалбата без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото обстоятелството, че Д. Д. е журналист от вестник „Сега“. В това си качество, на 15.01.2018г. жалбоподателката е сезирала Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС) с искане да ѝ бъде предоставена по електронен път следната информация: Акт от проверката по т. нар. случай „Ц.“, както и материалите от същата (Заявление рег. №ОИ-3/18). В Заявлението за достъп е посочено, че на 18.07.2017г. пресцентърът на ИВСС е уведомил Д., че проверката е прекратена на 10.07.2017г., а информацията от проверката е квалифицирана като служебна тайна.

С писма изх. №ОИ-3/18 от 22.01.2018г. и от 07.02.2018г. главният инспектор на ИВСС е поискала от третите лица до които се отнася търсената информация да изразят изрично писмено съгласие, респективно несъгласие за предоставянето ѝ, на основание чл.31, ал.2 ЗДОИ. В отговори с рег. №КОИ-3/18 съответно от 22.01.2018г., 29.01.2018г. и от 30.01.2018г., третите заинтересовани лица: председател на Управителния съвет на Гражданско сдружение „Б.“, С. Д. – изпълнителен директор на [фирма] и [фирма], са изразили изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата от журналиста от в. „Сега“ информация.

С писма рег. №КОИ-3/18 от 23.01.2018г. и от 06.02.2018г. главният прокурор на РБългария и Г. Г., са уведомили главния инспектор, че не дават съгласие за предоставяне на търсената информация, съдържаща се в акт на ИВСС и материали по образуваната проверка със Заповед №СР-17-212/18.05.2017г.

Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение №02/12.02.2018г. Според мотивите на административния акт поисканата обществена информация се отнася до трети лица, част от които са изразили изрично писмено несъгласие за предоставянето ѝ. Освен това в обстоятелствената част на Решението е посочено, че част от търсената информация е от такова естество, че не може да бъде предоставена в ограничен обем, без да се засегнат интересите на третите лица, които изрично са отказали да дадат съгласие за предоставянето ѝ.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

От приетото по делото известие за доставяне (обратна разписка) №ИД PS 1040 07CWRL D се установява, че оспорваното Решение е било връчено на упълномощен представител на жалбоподателката на 14.02.2018г., от което следва, че жалбата, подадена на 01.03.2018г. е в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените доводи за недействителност и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №02/12.02.2018г. е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл.60, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Решаващият състав на съда приема, че процесният отказ за предоставяне на информация е постановен в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона.

Не е спорно между страните, че търсената от жалбоподателката информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Съгласно цитираната норма такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б., която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

Според определението, дадено в чл.10 ЗДОИ информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия е официална и по аргумент от противното на чл.13, ал.2 достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Основанията за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация са изрично и изчерпателно посочени в чл.13, ал.2 ЗДОИ. Във всеки случай при наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван (чл.13, ал.4).

Редът, условията и основанията за извършване от ИВСС на проверки за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, са регламентирани в ЗСВ – Глава девета, Раздел Іб (обн. ДВ, бр.62/2016г., в сила от 01.01.2017г.). Съгласно приложимата норма на чл.175м, ал.1 ЗСВ проверките по този раздел започват със заповед на главния инспектор, при наличие на някое от основанията, установени в т.1 – т.4. Според ал.2 на чл.175н ЗСВ в хода на проверките се събират данни, относими към предмета на проверката, и се изслушва проверяваното лице. Всяка проверка завършва с изготвянето на мотивиран

доклад, в който се посочват извършените действия по проверката, установените факти и обстоятелства. Докладът съдържа конкретно становище относно липсата или наличието на достатъчно данни за конфликт на интереси, съответно за действия или бездействия, които противоречат на принципите за почтеност, накърняват престижа на съдебната власт или са свързани с нарушаването на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите. Докладът се внася за обсъждане в ИВСС, който приема решение за прекратяване на проверката при липсата на достатъчно данни по ал.1 или за отправяне на предложение за налагане на дисциплинарно наказание или за установяване на конфликт на интереси до съответната колегия на Висшия съдебен съвет, когато са налице достатъчно данни. При установяване на данни за нарушаване на независимостта на съдия, прокурор и следовател от лице, непритежаващо това качество, се уведомява и ръководителят на това лице (чл.175о, ал.1 и ал.2 ЗСВ).

От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че Решението на ИВСС с което приключва образуваната проверка за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, съдържа официална обществена информация, достъпът до която не може да бъде ограничаван.

От друга страна докладът, предхождащ крайния акт по проверката, както и събраните данни, относими към предмета на проверката, съдържат служебна обществена информация.

В процесния случай, не е спорно между страните и се установява косвено с приетите писмени доказателства, че по сигнал с вх. рег. №2904/24.04.2017г., подаден от Гражданско движение „Б.“, със Заповед №СР-17-212/18.05.2017г. на главния инспектор в ИВСС е била образуваната проверка по реда на Глава девета, Раздел Ю спрямо главния прокурор на РБългария. Не е спорен и фактът, че сигналът е във връзка със среща (известна в обществото като „Ц.“) на главния прокурор с изпълнителния директор на [фирма] – С. Д. и Г. Г. – към онзи момент член на ръководството на Българската социалистическа партия (Б.). Косвено се установява с приетите писмени доказателства и фактът, че проверката, образуваната по сигнала на Гражданско движение „Б.“ от 24.04.2017г. е приключила с краен акт на ИВСС – Решение от 10.07.2017г.

Както беше отбелязано това решение на ИВСС съдържа официална информация, достъпът до която не може да бъде ограничаван, поради което и отказът за предоставянето му на жалбоподателката е незаконосъобразен.

Съдът намира, че в случая не са налице и предвидените в закона – чл.37, ал.1 във вр. с чл.13, ал.2 ЗДОИ, предпоставки за отказ да се предостави и служебната информация, съдържаща се в доклада по чл.175о, ал.1 ЗСВ въз основа на който е прието решението от 10.07.2017г. за прекратяване на проверката, както и събраните данни, относими към предмета на проверката, поради наличие на надделяващ обществен интерес.

В случая е без значение фактът правилно ли е била класифицирана процесната информация като „служебна тайна“ по смисъла на чл.26, ал.1 ЗЗКИ, доколкото е безспорно обстоятелството, че срокът за защитата ѝ е изтекъл към датата на подаване на Заявлението за достъп.

Настоящият решаващ състав приема, че по отношение на информацията, която се получава, създава и съхранява по повод извършвани проверки за почтеност и конфликт на интереси и за установяване на действия, които накърняват престижа на

съдебната власт, и проверки, свързани с нарушаване независимостта на магистратите, винаги е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на определението, дадено в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. Съгласно тази норма „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. В случая проверката е била извършена по отношение на главния прокурор, в качеството му на орган на съдебната власт, а не в лично качество. От търсената информация журналистът, а чрез него и обществото могат да си съставят мнение относно дейността, както на задължения субект – Инспекторат към В., така и за работата на Прокуратурата в лицето на нейния ръководител – главния прокурор. Предоставянето на достъп до информация свързана с констатации относно действия на главния прокурор на РБългария, в това му качество, безспорно е предпоставка за повишаване на публичността и отчетността на задължените субекти – ИВСС и Прокуратурата на РБългария.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи и това, че изричното несъгласие на третото лице, до което се отнася търсената информация, не е абсолютна и безусловна пречка за предоставяне на достъп до нея. Във всеки случай отказът следва да бъде мотивиран с наличие на такъв защитен от закона частен интерес, който би бил засегнат от предоставянето на търсената информация и който е противопоставим на презумирания от закона обществен интерес. В хипотезата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ задълженият за предоставяне на информацията субект следва да извърши преценка дали защитеният частен интерес, обоснован с конкретни факти, е по-значим от заложен в закона обществен интерес от предоставяне на търсената информация. В случая изричното несъгласие на третото засегнато лице Г. Г. не съдържа каквито и да е мотиви за отказа да бъде предоставена информацията, поискана със Заявлението за достъп на Д. Д. – журналист от в. „Сега“. Този факт обаче, е без значение за спора, доколкото по отношение на търсената обществена информация е налице надделяващ обществен интерес и последната не може да бъде ограничавана.

По изложените доводи, съдът приема, че Решение №02/12.02.2018г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне без ограничения на информацията, поискана със Заявлението за достъп рег. №ОИ-3/18 от 15.01.2018г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №02/12.02.2018г. на главния инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет за ново произнасяне и предоставяне по електронен път на информацията, посочена Заявление рег. №ОИ-3/18 от 15.01.2018г., в 7 дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен

съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова